

תת"ע 5205/12/21 - מדינת ישראל נגד בן הרוש ערן בן הרוש ערן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 5205-12-21 מדינת ישראל נ' בן הרוש ערן
תיק חיצוני: 30154240789

כבוד השופט עמית דוד לנדסמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
בן הרוש ערן בן הרוש ערן	נגד
	נאשמים

החלטה

בדיון שנערך ביום 3.01.22 העלה הנאשם טענה כי האישום התיישן ולכן יש להורות על ביטולו.

מדובר באישום מסוג ברירת משפט שבוצעה - לכאורה - ביום 11.5.20.

מאחר והנאשם לא הודיע על רצונו להישפט תוך מניין הימים הקבוע בחוק, הוגשה בקשה להתיר לו להישפט, בהתאם לסעיף 230 לחסד"פ.

החלטת ביהמ"ש (המ"ש - 9615-08-20) לקבל את בקשת הנאשם ניתנה ביום 10.09.20 והומצאה אל ב"כ הנאשם.

לפי מסמכים שהומצאו על ידי המאשימה אנו למדים כי המשטרה השיבה לפניית ב"כ הנאשם במכתבו מיום 6.12.20 אל ב"כ הנאשם מיום 15.12.20, לפיו: -

"הוחלט לכבד את החלטת בית המשפט על הארכת המועד להישפט והזמנה לביהמ"ש תשלח אליך בהמשך..."

מכתב המשטרה נשלח כאמור אל ב"כ הנאשם ביום 15.12.20.

ביום 4.11.21 נשלח דו"ח הזמנה לדין אל הנאשם.

בדיון שנערך כאמור ביום 3.1.22 טען הנאשם כי היה על המשטרה להגיש כתב אישום תוך שנה מיום 10.09.20 וכאשר

זה לא נעשה, דין האישום להימחק.

אלא סבורני כי יש במשלוח ההודעה על הגשת כתב אישום אל ב"כ הנאשם מיום 15.12.20 כדי להפסיק את תקופת ההתיישנות של שנה.

במצב עניינים זה, כאשר ההודעה נשלחה תוך תקופת השנה, אז נכנסת לתוך תקופת התיישנות החדשה של 5 שנים, בהתאם לסעיף 9 ל-חסד"פ.

ראה ע"פ (מחוזי - ת"א) 188/96 מדינת ישראל נ. מחאגנה ואח'.

באותו פס"ד נאמר כי כוונת המחוקק הייתה למנוע מצב שבו נהג אשר אינו מודע לקיום חשד נגדו לא יוזמן למשפט תקופה ארוכה לאחר התרחשות האירוע, וכאשר עומדת המשטרה במגבלת הזמן הראשונית, תכנס לתוקף תקופת התיישנות נוספת.

כמו כן, מפנה ל - **ע"פ (מחוזי - ת"א) 3584/98 מדינת ישראל נ. הרצל אביב**, בו נקבע כי כל עוד לא הודיע הנהג על רצונו להישפט לא מצוי האישום ב - **"ערוץ של משפט"**.

עולה - אפוא - כי לא רק שהנאשם יודע ויודע על האישום, אלא המאשימה עמדה במניין התקופה שעמד לזכותה ועצם קבלת טענתו של הנאשם תהווה - לטעמי - מתן פרס להתנהלותו של הנאשם ומרוקנת מתוכן החלטת בית המשפט לקבל את בקשתו לאפשר לו להישפט על העבירה המיוחסת לו בתיק זה.

ראה גם ההחלטה בתיק תת"ע 1290-12-18 מדינת ישראל נ. שלום דביר.

במקרה דנן, תקופת ההתיישנות שנה תיכנס לתוקפה ממועד שנודע למשטרה על החלטת ביהמ"ש המתיר לנאשם להישפט באיחור על האישום.

עוד אני סבור כי די במשלוח ההודעה מיום 15.12.20 אל ב"כ הנאשם, שייצג את הנאשם בבקשתו להישפט ומהווה הכתובת של הנאשם לצורך העניין.

לסיכום, אני דוחה את טענת הנאשם כי האישום התיישן מאחר והנאשם מסר כפירה לאשמה בדיון הקודם, אני מורה על העברת התיק להחלטת כב' סגנית הנשיא השופטת חקלאי שתחליט לאיזה מותב ינותב התיק לשם שמיעת ההוכחות בתיק.

להודיע.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.